

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně:

a) O. K.

b) nezl. A. K.

obě státní příslušnost Ukrajina

obě zastoupené Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou

sídlem 737 01 Český Těšín, Masarykovy Sady 76/18

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra České republiky

sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3. 10. 2019 č. j. OAM-207/ZA-ZA11-VL11-2019, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Odměna advokátky Mgr. Beaty Kaczynské **se určuje** částkou 12 729 Kč, která jí bude vyplácena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 3. 10. 2019 č. j. OAM-207/ZA-ZA11-VL11-2019 žalované Ministerstvo vnitra České republiky zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobkyním podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro nepřipustnost této žaloby podle § 10a písm. e) téhož zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalobkyně a) podala jménem svým i své nezletilé dcery dne 27. 2. 2019, je v pořadí již druhou. Důvody uváděné v této žádosti jako nové skutečnosti spočívající v tom, že se s manželem účastnila na Ukrajině demonstrací namířených proti současné vládě v roce 2017, že se domnívá, že jsou s manželem hledáni z politických důvodů včetně skutečnosti týkajících se manželova bratra, hodnotil žalovaný jako skutečnosti, které žalobkyni musely být objektivně známy již v průběhu správního řízení o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Pokud tyto skutečnosti nebyly předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím ukončeném správním řízení, stalo se tak pouze zaviněním žalobkyně.
2. Žalobkyně ve včas podané žalobě nesouhlasila se závěrem žalovaného, že její opakovaná žádost o mezinárodní ochranu je nepřipustná podle ust. § 10a odst. 1 zákona o azylu. Skutečnosti, které ji k podání této žádosti vedly, nemohla uvést v předchozím správním řízení, neboť ke smrti bratrova manžela, která je jedním ze zásadních důvodů jejích obav o život v případě návratu, došlo v lednu 2019, zatímco o jejich první žádosti bylo žalovaným rozhodnuto dne 7. 12. 2017. Podáním ze dne 30. 1. 2020 pak její ustanovená právní zástupkyně doplnila tuto žalobní námitku tak, že bratr manžela žalobkyně a) zemřel v důsledku napadení stoupenci pravého sektoru, což odůvodňuje obavy její a jejího manžela z hrozící újmy v případě návratu na Ukrajinu. V průběhu řízení žalobkyně doložila úmrtní list bratra svého manžela.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2019 č. j. OAM-207/ZA-ZA11-VL11-2019 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyň vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.)
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že nynější žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně a) podala dne 27. 2. 2019. Při poskytnutí údajů k této žádosti žalobkyně

dne 4. 3. 2019 uvedla, že se na Ukrajinu bojí vrátit, neboť se obává o život dcery. Často se tam stává, že se lidé ztrácí. Na otázku, čeho se konkrétně obává, odpověděla, že problémy tam už měli předtím, volali manželovi a vyhrožovali mu. Po dobu, kdy tam nebyli, je hledají a zjišťují, zda se vrátili. Žalobkyně si myslí, že je hledají z politických důvodů, protože jsou proti vládě a kdo je proti vládě, je separatista. Nyní se na Ukrajině také rozdělila církev na ruský a ukrajinský patriarchát. Po připomenutí žalovaného, že v rámci prvního správního řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany nehovořila o tom, že by měla nějaké závažné potíže z důvodu svého postoje proti vládě a účasti na demonstraci, odpověděla, že tehdy mluvila o manželovi, byla totiž s dcerkou hlavně doma. Odpovídala na otázky, které jí byly kladeny, a měla odpovídat stručně. Po připomenutí, že hovořila o manželových potížích s vojenskou správou, sdělila, že se jí na to neptali. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany sepsaného dne 29. 8. 2019 krajský soud dál zjistil, že žalobkyně na otázku, zda chce uvést nějaké skutečnosti nebo nové informace ohledně žádosti o udělení mezinárodní ochrany odpověděla, že se nemohou vrátit, mohou je zabít. Tím, že se na Ukrajině změnil prezident, se pro ně nezměnilo nic a pravý sektor a radikálové zůstali. Dodnes je stoupenci pravého sektoru hledají v místě bydliště, jejich dům je zapečetěn, ale přesto jezdí a pořád kontrolují, zda se vrátili. Od manžela má informaci o tom, že do domu tchyně žalobkyně přijeli stoupenci pravého sektoru, doma byl jen starší bratr manžela. Brutálně jej zmlátili a on na následky zranění v lednu 2019 zemřel. Podle žalobkyně útočníci chtěli vědět, kde se nacházejí. Součástí správního spisu je správa odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 25. 4. 2019 ohledně politické a bezpečnostní situace, mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, vojenské službě a vnitřně přesídlených osobách na Ukrajině. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany podala žalobkyně dne 5. 9. 2017 a jako její důvody uvedla v průběhu správního řízení obavu z výhrůžek spojených s možným nástupem jejího manžela na vojenskou službu a že v případě nástupu manžela do armády zůstane s dcerou sama. Vyslovila dále strach z kriminality na Ukrajině a obavu z tamní nedostatečné lékařské péče.

6. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou Ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11 odst. 1.
7. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, Ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které:
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení,
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
8. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.

9. Zásadním a v podstatě jediným žalobním bodem byla v této právní věci žalobní námitka žalobkyně, že její nynější žádost o mezinárodní ochranu podanou dne 27. 2. 2019 neměl žalovaný posoudit jako nepřipustnou podle shora citovaného ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a v důsledku toho zastavit řízení o této žádosti podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona. Skutečnosti týkající se úmrtí bratra jejího manžela nemohla uvést v předchozí správním řízení, neboť k úmrtí došlo v lednu 2019, zatímco o její první žádosti o udělení mezinárodní ochrany rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 12. 2017. V „doplnění žaloby“ ze dne 30. 1. 2020 pak žalobkyně k uvedenému prostřednictvím své právní zástupkyně dodala, že bratr manžela zemřel v důsledku napadení stoupenci pravého sektoru, z čehož dovozuje hrozící újmu v případě nuceného návratu na Ukrajinu. Krajský soud souhlasí s žalobkyní v tom, že pokud bylo první řízení ve věci mezinárodní ochrany ukončeno rozhodnutím ze dne 7. 12. 2017 a k úmrtí bratra manžela žalobkyně došlo v lednu 2019, pak nemohla tuto skutečnost v řízení o své první žádosti uvádět. Odůvodnění žalovaného uvedené na str. 5 napadeného rozhodnutí, že žalobkyni „rovněž musely být známy skutečnosti o bratrovi jejího manžela, které uváděla při seznámení s podklady v současném řízení, a které se dle jejího sdělení odehrály na začátku ledna roku 2019“. Nešlo tedy o skutečnosti, kterou žalobkyně mohla v rámci správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvádět jako důvod této žádosti; krajský soud však musí souhlasit s žalovaným v tom, že se nejedná o skutečnost svědčící o nebezpečí hrozby pronásledování žalobkyně z důvodu uvedených v § 12 či hrozby vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Na rozdíl od důvodů uváděných v rámci řízení o první žádosti žalobkyně jako důvod její žádosti nynější uvedla, že se zúčastnila demonstrací namířených proti současné vládě v roce 2017, z čehož dovozovala, že jsou nyní s manželem pronásledováni z politických důvodů. Krajský soud je přesvědčen o tom, že tyto skutečnosti nejenže mohla žalobkyně uvádět v předchozím pravomocně ukončeném řízení, ale také o tom, že byly uvedeny s cílem dosáhnout legalizace pobytu na území ČR udělením azylu či doplňkové ochrany. V této souvislosti považuje krajský soud za stejně účelovou námitku týkající se úmrtí bratra manžela žalobkyně, které jej spojuje s nelegální činností pravého sektoru bez jakéhokoli odůvodnění souvislosti s její osobou. Krajský soud proto uzavírá, že žalovaný nepochybil, když žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně vyhodnotil jako nedůvodnou podle shora citovaného ustanovení § 10 odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o této žádosti podle ust. § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.
10. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.r.s., přičemž v této věci rozhodl bez nařízení jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.r.s.
11. Ustanovené právní zástupkyni žalobkyň byla přiznána odměna za jejich zastupování v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 4 960 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč, celkem 10 520 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 12 odst. 4 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů a s připočtením 21% DPH, celkem 12 729 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 24. 2. 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce